

מדינת ישראל

משרד החוץ

מיל/35

מא.ע. פיוני

כרס 106.4
בריטניה) - פסלחות פרלמנטריות
כרס א
נפתח - 1.1.68

19.11.1968 - 2.1.1968

מדינת ישראל
ארכיון המדינה

שם תיק: בריטניה - משלחות פרלמנטריות - ביקורים
בישראל

מזהה פיוני: חצ-9/4179

מזהה פריט: 0007d9n

כתובת 1-18-3-120-2

תאריך הדפסה: 31/01/2018

ד
משר

כרס 106.4
כרס א

מס. 22

חובר: 190940 נוב* 68

הודפס: 191704

אל: המשדד ירושלים
מאת: ממישראל סג'נריב

מאור, מאף.

שלכם 27,

המשלחת ממאורי ציוס.

א. תודה.

ב. הברקתי לספיקר בפורט לואי והצעתי לו הסיסה הראשונה מאתונה, היינו 840

המגיעה ב - 1830 ביום א* 8 בדצמבר.

ג. בקשתי אישור, יש עוד 3 סיסות באותו ערב על הקו אתונה - לוד.

השגריר

התפוצה: שהח 3 מכל 3 סמכל מאור מאף 2 סקס

לב/רק

106.4
67

A 5

A 6

A 6

A 5

ירושלים, כז' בסיון תשכ"ח
23 ביוני 1968

ש פ ו ר

אל : מר רענן סיון, השגרירות לונדון

מאת: אירופה ב'

הנדון: בקור משלחת של צירי פרלמנט שמרניים
מכתב 304 מיום 12.6.68

עקרונית אין אנו רואים פסול בהזמנת קבוצת חברי פרלמנט שמרניים. הרי ביקור בארץ בשנה האחרונה משלחת שונות של מפלגת הלייבור ומעורבות. כמובן שההכרעה הסופית היא בידיכם.

שם תרצו "לאזן" ההזמנה ע"י הזמנת חבר פרלמנט מהלייבור בסמוך לתאריך ביקור המשלחת השמרנית?

אשר לעיהוי רצוי שהביקור לא יתחיל מיד אחרי החגים אלא לפחות ימים מספר לאחר מכן.

ב ב ר כ ה ,

יעל לויין

העמק: מאו"ר

100

100

100, 100, 100, 100

100

100, 100, 100, 100

100, 100, 100

100, 100, 100, 100

100, 100, 100, 100, 100, 100

100, 100, 100, 100, 100

100, 100, 100, 100, 100

100, 100, 100

100, 100

100, 100

EMBASSY OF ISRAEL
2 PALACE GREEN
LONDON. W.8
WESTERN 8091

12 ביוני 1968
רס / 304 - 68

שגרירות ישראל
לונדון

אל : מאו"ר
אירופה ב' ✓

מאת : רענן סיון, שגרירות ישראל, לונדון

הנדון: בקור משלחת של צירי פרלמנט שמרניים.

בבקורו כאן לפני כמה חודשים העלה מר בנימין יפה מהסוכנות רעיון שקבוצת חברי פרלמנט שמרניים יוזמנו לבקור בארץ. המועד המוצע הוא בין ה-15 ל-22 באוקטובר. מר יפה שוחח עם גב' מרגרט Thatcher ובא כוחו כאן, מר משה זייזיס שוחח עם סר מיכאל פרניזר סגן יו"ר המפלגה. שניהם נלהבים. הצעת הסוכנות היא שמבצע זה יהיה בחסות משותפת שלה עם משרד החוץ (גם מבחינת מימון).

כאן רווחות שתי דעות. האחת פוענת שיש טעם לפגם בהזמנת קבוצה שמרנית דווקא כשמטרה של מפלגת הלייבור נמצא בשפל המדרגה. לעומת זאת, יש הטוענים שהגיע הזמן שיוזמנו שמרניים צעירים מבין הכוחות העולים. פרייזר אמר שהוא מוכן לשחק פעולה עם המארחים ביחס להרכב הקבוצה.

אנא שקלו העניין והודיעונו החלטתכם.

ב ב ר כ ה ,

רענן סיון

העתק: -הציר

RAILWAY OF INDIA
GENERAL OFFICE
CALCUTTA
WEST BENGAL

RAILWAY OF INDIA

1000 1000 1000
1000 1000 1000

1000 1000 1000
1000 1000 1000
1000 1000 1000

RAILWAY OF INDIA

RAILWAY OF INDIA
RAILWAY OF INDIA
RAILWAY OF INDIA
RAILWAY OF INDIA
RAILWAY OF INDIA

RAILWAY OF INDIA
RAILWAY OF INDIA
RAILWAY OF INDIA
RAILWAY OF INDIA
RAILWAY OF INDIA

RAILWAY OF INDIA

RAILWAY OF INDIA

RAILWAY OF INDIA

RAILWAY OF INDIA

EMBAASY OF ISRAEL
2 PALACE GREEN,
LONDON, W.8
WESTERN 8091

שנרירות ישראל

לונדון
35/ע

ה' באדר תשכ"ח
5 במרס 1968

Handwritten notes and signatures in blue ink, including a large signature at the top left and various scribbles.

אל : אירופה 2
מאו"ר

מאת : ישעיהו ענוג, לונדון

הנדון : משלחת הלייבור

Handwritten note: 106.4 776

אינני יודע מדוע כתב לי מר ס. גולדברג את המכתב שהעתקו רצ"ב.

אולי הגיעה גם לאזניו הביקורת על רמת הביקור האחרון. איך שלא יהיה יש במכתבו כמה מחשבות נכונות שמן הראוי הוא כי אף אתם תעיינו בהן.

בברכה,

Handwritten signature of Y. Enon
י. ענוג

RECEIVED

NOV 1951

NOV 1951

RECEIVED

NOV 1951

NOV 1951

NOV 1951

NOV 1951

NOV 1951

X

J

NOV 1951

NOV 1951

NOV 1951

NOV 1951

Nov 1951

NOV 1951

NOV 1951

NOV 1951

NOV 1951

LABOUR FRIENDS OF ISRAEL

Vice-President:

Lord Segal of Wytham, M.A. (Oxon) M.R.C.S., L.R.C.P.

Chairman:

Arthur Skeffington, B.Sc. Econ. (Hons) M.P.

Vice-Chairman:

Ian Mikardo, M.P.

Treasurers:

Lord Popplewell of Sherburn
Lady Cohen of Brighton

National Council:

Edward Bishop, J.P., M.P.
Dr. Edwin Brooks, M.P.
R. C. Brown, M.P.
Herbert Butler, M.P.
Joyce Butler, M.P.
Cllr. K. C. Cohen, C.B.E., LLB.
Lt. Col R. Crawshaw, M.P.
Rosetta Desbrow
Jack Dunnett, M.P.
John Ellis, M.P.
Sir Samuel Fisher, J.P.
Raymond Fletcher, M.P.
Rt. Hon. Tom Fraser
P. S. Gourgey, M.B.E.
Harry Gourlay, M.P.
Dr. Hugh Gray, M.P.
Norman Haseldine, M.P.
Ernest Hayhurst, J.P.
Eric S. Heffer, M.P.
Stanley Henig, M.P.
Rt. Hon. Margaret Herbison, M.P.
Rt. Hon. Lord Hirschfield
James Hoy, M.P.
Sir Barnett Janner, M.P.
Gerald Kaufman
Bernard Kissen
Neville Kesselman
Richard Knowles
Anthony Lester
Dr. S. Levenberg
Harold Lever, M.P.
Leslie Lever, M.P.
F. Ashe Lincoln, Q.C.
Cllr. Harry Luxton
Edward Lyons, M.P.
Dr. E. S. Madanes
David Marquand, M.P.
Mrs. Mary Mikardo
Dr. S. A. Miller, B.Sc., M.A. (Oxon), F.R.I.C.
Dr. Maurice S. Miller, M.P.
Eric Moonman, M.P.
Lord Morris of Kenwood
Cllr. Helen McCulloch, J.P.
Harold Neal, M.P.
Eric Ogden, M.P.
Maurice Orbach, M.P.
Coun. Andy O'Toole
Coun. Will Owen, J.P.
R. T. Paget, Q.C., M.P.
Hayim Pinner
J. H. Plotkin
Baroness Plummer
Martin Quinn
Paul B. Rose, M.P.
Ted Rowlands, M.P.
Ald. Dr. H. Russell, J.P.
Viscount Samuel, C.M.G.
Neville Sandelson, M.A. (cantab)
Ald. Sir Leo Schultz, O.B.E.
Arnold Shaw, M.P.
S. C. Silkin, Q.C., M.P.
Lord Simey of Toxteth
George Strauss, M.P.
Raphael Tuck, M.P.
Mrs. Jenny Watson
David Weitzman, Q.C., M.P.
Lord Willis of Chislehurst
Rt. Hon. Fred Willey, M.P.

2 BLOOMSBURY PLACE,
LONDON, W.C.1

Telephone: 01-636 4702/3

Secretaries:

The Rt. Hon. Lord Wells-Pestell
Sidney Goldberg

1st March, 1968.

Mr. Y. Anug,
Embassy of Israel,
2, Palace Green,
London, W.8.

Dear Mr. Anug,

I have sent you over the last few weeks several batches of press reports of the activities of the Study Mission which arrived back on January the 14th. You are also aware of the numerous meetings that have taken place throughout the country, and at the moment many more are planned for the next month or two. My impressions are as follows:-

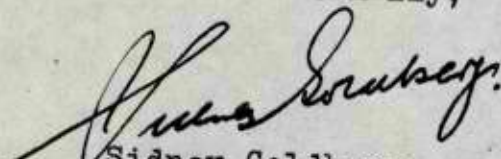
It must be borne in mind that Parliamentarians are today literally besieged by many countries to pay them a visit. Just at random, you will probably know that Henig was in the Caribbean recently, Raymond Fletcher was in Ceylon, the visits to Eastern Europe are numerous, and in the group that went out on the 4th of January, a quick survey shows that all the Parliamentarians had at least two visits to such places as Africa, America, India, Poland, East Germany, Singapore, and so on; this of course they get completely free of charge, and the fact that, (a) We gather together a group who are interested enough and willing to pay their own fare in the present set-up is, in my view, an achievement, when one knows the invitations that are always being extended. I am not sure that all the people in Israel fully understand this position, but I know that you do. (b) In my view this group was superior to the first one for the following reasons:

- (1) It was very representative of the Labour movement - well-known officials, representatives of the Right-Wing of the Party, and people on the Left-Wing of the Party, plus the average Labour politicians made it a balanced group.
- (2) The fact that this time we had more Jewish Labour people in the group, was an advantage. After all the official business is done, and after all the official meetings and lunches are over, people do stay in the hotel until the early hours of the morning, discussing what went on, and I found that the presence of some of us was essential to guide the discussion along the right lines and give the right answers to the questions.

- (3) This group, I am sure will be much more useful propaganda-wise than the first group, and they did a good job. All of the members of the group have many meetings arranged until July and August.
- (4) On this occasion I took the opportunity of arranging groups outside the official visit, to make contact with Israelis. One group visited Prof. Russell at Hadassa; another group stayed until the early hours of the morning at the home of Sadie and Yaacov Morris in Jerusalem; and another group met Mrs. Effrat of Haifa - she originally came from Leeds in England. I found that this personal contact, discussing the problems of Israel, etc. had a terrific effect on the members of the group. They felt that they were meeting a man in the street.
- (5) I feel that in ~~view~~ future, the programme and itinerary should be in our hands at least a fortnight before the group is due to leave. On this occasion we did not know precise details until we got there, and this must be corrected.
- (6) In the ~~official~~ itinerary Haifa was omitted, and was only included at my request; in fact, Haifa made a very great impression on the group and should be included in all visits; Ashdod too made a great impression, and I really cannot think of anything that should be left out of a future trip. I would suggest, however, that a visit to Kibbutz Amiad and Kfar Hanassi and Beer Sheba should be included. The visits to the Tel Aviv Labour Council and the Afro-Asian Institute were impressive, and of course the very fine lectures by Mr. Becker, Mr. Haring, Mr. Meshels, Mr. Yadlin, Abba Eban, Golda Meir, Mr. Bentov, and all the others, made a deep impression. When I see you next, we can discuss the matter in more depth.

With kindest regards,

Yours fraternally,

Sidney Goldberg
General Secretary.

313

מפקדה צה"ל
מחנה - אמון ז"ל
מפקד האגף הראשי

שגרירות ישראל
לונדון
16/ע

EMBASSY OF ISRAEL
2 PALACE GREEN
LONDON, W.8
TEL. WESTERN 8091

משרד החוץ
דואר וכוד
25.1.1968
הר 6.4.108

Handwritten signature

ונא להודיע לי. 36

כג' בסבת תשכ"ח
24 בינואר 1968

Handwritten initials

26.1.68

Handwritten mark

אל : סגן מנהל מב"ר

מאת : ישעיהו ענוג, לונדון

הנדון: משלחת הסקר של הליבור
מכתבך 21 מה-12 דנא

אני נהניתי יותר מן הסגנון המושלם של מכתב הביקורת שלך בנדון, מאשר יכולתי להסכים לכל פרטי תכנו.

אפשר לפקפק אולי בחשיבות שבקיום המסגרת הזאת גם להבא, אך אם מחייבים המשכה, יש להכיר את המציאות ותוך הכרה בה, אף להשלים עמה. זו אינה מסגרת לאנשים של השורה הראשונה ואף לא השנייה. שרים חשובים או אפילו פעילים מרכזיים של המפלגה אינם נוסעים בקבוצות לימוד, אף לא לישראל. זוהי מסגרת להבאת אנשים בעלי מעמד בערי השדה ובמסגרות לא מרכזיות של העורך המפלגתי שבמשקלם היחסי אין להטיל דופי. כח השפעתה של ישראל בשורה הראשונה של המנהיגות ויוקרתה משתפרים לא במעט עם היותה מוכרת יותר ויותר בעורך האלמוני. זוהי גם מסגרת שבה נמצא, בין אם רוצים או לא, מספר יהודים מבין חברי הפרלמנט אשר אינם זוכים בזכות עצמם בהזמנות מיוחדות ואישיות ואשר יכולים לבוא לארץ רק במסגרת של קבוצת לימוד. כמעט כל המשתתפים משלמים דמי נסיעתם. רק האירוח, שאני יודע כי יקר הוא, הוא על חשבוננו.

האירוע השנתי הזה מהווה אירוע מרכזי לפועלי ציון כאן. אינני חסיד גדול של הארגון הזה באנגליה ומכיר את מגבלותיו, אך אוכל רק לומר כי רשימת הקבוצה משקפת לא רק איכות המאמץ המושקע ע"י פועלי ציון אלא גם היקפו.

בסיכום: הרושם של הרמה הירודה יחסית הוא מחוייב המציאות. אפשר לגנוז השיטה כולה. אין תקווה לשפרה בהרבה.

העתק: מר א. לוריא, המשנה למנכ"ל
מר י. אבנון, מאו"ר

ב ב ר ס ה
Handwritten signature
י. ענוג

EMBASSY OF ISRAEL
2 PALACE GREEN
LONDON, W.8
TEL. WESTERN 8091

שגרירות ישראל
לונדון

יח"ב שבבת חשכ"ח
19 בינואר 1968

35

3

א ל: מב"ר
מאח: מתתיהו שרון, לונדון

~~מחלקת המידע~~
מחלקת המידע
מחלקת המידע
מחלקת המידע
מחלקת המידע
מחלקת המידע

הנדון: משלחת הלייבור

דבר 106.4

מולט מאמר מאת צירת הפרלמנט לנה יגר
שהופיע ב-17.1 ב"גארדיאן".

ב ב ר כ ה,
מתתיהו שרון

העתק: הסברה
קע"ח

STATE OF NEW YORK

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
STATE OF NEW YORK

IN SENATE

January 10, 1911

REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE
FOR THE YEAR 1910

REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE

1910

PRINTED BY THE STATE PRINTING OFFICE, ALBANY, N. Y.

STATE OF NEW YORK

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL

STATE OF NEW YORK

1911

Lena Jeger, MP

Spanning the gap

IN THE HOT saucer of Jericho, where bananas warm to sweetness below the level of the sea, the signposts point to the Allenby Bridge. The road to the bridge has been cut through a moonscape of arid rocks, pale, bald and dead as Lot's wife. The original bridge, which the world saw last June in the pictures of refugees clambering across it, lies like a broken-backed bird, its struts half in, half out of the Jordan River. Alongside a competent Bailey bridge has been built and it takes only about 20 steps to cross its planks.

The Jordan here is not much more than a muddy stream, and one would need to be more sensitive to history than pollen is to the wind to catch any touch of Clío. On one side it seems to be the birthday of a young Israeli soldier. He stands on the bridge in leopard camouflage uniform and a friend makes him hold a rose for the photograph. "Keep back," they say, and the heart sinks lest the pass is not in order. The man in Jericho who was to stamp it could not be found, for he had seemingly gone early for shabat. But the delay was only for the photograph. In a tent under a tree a girl soldier is typing. One notices the camera and the typewriter before the guns. Somehow these lean young men carry guns as casually as schoolboys' satchels. "Go now," they say, as the photograph is finished.

The road from the Jordan end of the bridge to Amman is not unlike the road from Jericho—a harsh, sparse pleading of hillocks and rocks and utter bareness. No bird song and no brave blade of grass thrust upwards. But on the Jericho side one saw the almost deserted refugee camp—stable settlements with water and electricity—and across the river the new tented towns of people to whom the trickle of the Jordan meant some basic difference of safety. Recent storms had torn the tents—especially the American presents, the sort of Miami beach efforts with zip-fastened colophane windows. The truth is that unlovely, khaki bell tents are the best answer.

Saddest and gladdest

WHAT IS THE saddest, and what the gladdest sight in Jordan? The saddest is the ghostly lines of 2,000 frame houses—homes for about 10,000 people—sitting like skeletons upon the aided concrete. The idea was that the refugees might fill in the skeletons with concrete blocks and thereby make a little home inside the wind. The United Nations man, old in these torments, is disappointed. My Arab friend says that the people will not accept the frames because they have a smell more permanent than that of tents. "Once the frame is on the concrete, there is acceptance." So the blind-eyed people search for rocks to put on the hem of their tents and the women look defeated at the holes the wind has torn. Politics is all and the frames of nascent comfort must be left to blow in the gale.

And the gladdest? Perhaps the boys who are walking seven kilometres each way, each day, to go to secondary school. In the camps the elementary classes carry on, and this is perhaps the most important work that the UN is doing. I talked in a tent to 40 noisy and, thank goodness, obstreperous little boys. The arrangement is that the UN provides elementary education in the camps and then subsidises the promising children to go to the nearest secondary school.

Harold Wilson has much on his mind as he meets Mr Eshkol today. One must grasp at a few facts. There can be no going back to the mutual irredentism—to the series of unhallowed armistices, of blockades, and of hardships. There is all the room in the world for everybody in the Middle East. Somehow the psychological assault has to be made on the Arabs which will ensure their acceptance of Israel. This, of course, is the key to all. The other day in a refugee camp in Jordan I saw in a place of honour a cartoon of a Goebbels type Jew, big-nosed and bloody-handed. The caption said: "Throw the Jew into the sea."

Salving scars

WHEREVER THE frontiers are drawn in the Middle East, Jews and Arabs are going to live together. The only statesmanship is that which makes this fact more acceptable. On the one hand there can be the devaluation of personality which assails the homeless refugee. On the other, the new search for a Middle East dedicated to progress, Haifa as a free port—a joint tourist board for all the Holy Places. Perhaps a federation of the Middle East where men can talk together about water and crops and markets, and where gradually the scars can be salved. The alternative is disastrous. "Look unto the rock whence ye are hewn and to the hole of the pit whence ye are digged," says Isaiah. The rocks are hewn for everybody. Where is the bridge which everybody who lives in the Middle East may use?

Either a bridge, or a hole in the pit. Let it be a bridge. For everything which divides human beings in this neck of the woods is of less import than that which unites them. "Better is the end of a thing than the beginning thereof," says Ecclesiastes VII, 8. Certainly the end of the conflict between peoples destined to be neighbours is better than the beginning of their dissent. Over to you, Mr Wilson and Mr Eshkol.

ירושלים, י"ג בטבת תשכ"ח
12 בינואר 1968

6-7
106-4

אל : השגריר - האיר, לונדון

מאח : מב"ר

הנדון: משלחת סקר של הלייבור

המשלחת ביקרה בירושלים כאורחה משרד החוץ בימים 8,7 ו-9 בינואר. נלוותי למשלחת כחלק זה של הביקור, שהיה מוצלח מאוד.

חברי המשלחת סיירו בכנסת, ביד-ושם, במרכז הרמאיי בעין כרם, כביה לחם, העיר העתיקה ויריהו.

בכנסת נתקבלו ע"י מר ק. לוז, וח"כ דוד הכהן ערך לכבודם ארוחת צהרים, בה נטלו חלק מספר ח"כים.

נערכו מבישות מוצלחות ומועילות עם שר החוץ, שר העבודה וערבים ממזרח ירושלים - חברי ההסתדרות.

מר לוריא ומר ריבלין אירחו את המשלחת לארוחת ערב. בארוחה טעם מר ריבלין, הרצה בפני האורחים מר משה ששון על השטחים המוחזקים.

האורחים גילו התענינות רבה בכל הנעשה בארץ ושאלו ^{מספר} מסאלות רבות ומגוונות. האורחים הביעו הערכה על גילוי הלב שנקטו המארחים בהשיבם לשאלות.

בעת שהותה בירושלים התאכסנה המשלחת במלון סנט ג'ורג' שבקיר המזרחית.

חברי המשלחת הביעו שביעות רצון מהביקור ומסדריו, להוציא את מר כהן שהלונדן על העדה אוכל כשר במלון.

ב ב ר כ ה

בלהה גליל

העחק : מאו"ר

1954

100

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

ירושלים, י"א בטבת תשכ"ח
12 בינואר 1968

אל : מר י. ענוג, הציר, לונדון

מאת: ס/מנהל טב"ר

הנדון: משלחת הסקר של הלייבור

ישעיהו היקר,

די. זה יביא לך דו"ח מפורט על עלילות המשלחה בימי שהותה בירושלים כאורחה מטרי-החוץ, מאת בלהה גליל מטחלקתנו אשר סייעה למאור בתכניה, ונתלוותה לאורחים.

הרשני נא להוסיף מצרי שורות מטטר על רשמי: קבלתי את המשלחה בירושלים, אירחתיה לארוחת ערב ראשונה, בה הרצה משה שרון; הייתי עמה אצל יגאל אלון ובפגישה עם שה"ח וכן בארוחת-הערב ב"המלך דוד" באירוחו של מר לוריא. שוחחתי ארוכות עם רוב חברי המשלחה. עלי לאמר, וזאת דעה יתר חברינו שהכירו משלחת זאת, שאנו מאוכזבים מהרכבה ורמת אנשיה. חלק גדול, גדול מדי, הימנה מורכב מיהודים, היכולים לבקר בישראל על-חשבונם במסגרת פועלי-ציון או מסגרת אחרת. מבין הלא-יהודים, בודדים בלבד, ביותר דיוק רק מרגרט הרביטון ולנה יגר, ואולי מנדלסון (יהודי?) בעלי-רמה. היתר רחוקים מאד מלשכנע ומסומקני מאד אם הם ועמיתיהם היהודים מצדיקים הוצאה כספית וטרחת כאלה.

צר לי יידי. מטטר אני הלא תסכים (ואלי כן?) עם הערכתי אולם זו דעתי ומוטב שאגידנה בגלוי. קשה לי להכין מדוע אי אפשר, למרוקט חד-סנתי כה חשוב, לארגן ולמצוא קבוצה אנשים - לא יהודים] - מתשובי הלייבור בבריטניה כולה, אשר הצדיק השקעה כה רבה, כספיה והסברתיה, מצידנו. אגב, גם אחידים מחברי המשלחה עצמם הרגישו בכך והתבסאו כך באזנינו.

עם זאת אני מבטיחך שהכל כאן, מצד מאו"ר ומצידנו, נעשה על הצד הייותר טוב וחברי המשלחה, אף-כי אני שומע מהם שההסתדרות הלעיטה ועייפה אותם בשפע רב-מדי של נאומים, שבעים רצון מאד ואף נלהבים.

את לנה יגר אנו משגרים בקוד שעה לאלנבי ואמגשנה בשובה פירדן ביום א' אחה"צ. אם תספר לי דברים מיוחדים משם אדווח לכת.

בכרחה רבה,

דוד ריבלין

העתקים: מר א. לרויא, המשנה למנכ"ל
מר י. אבנון, מאו"ר

RECEIVED BY THE DIRECTOR
OF THE BUREAU OF REVENUE

THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF REVENUE
WASHINGTON, D. C.

SECTION 1001

Section 1001 of the Internal Revenue Code provides that any person who is liable for the payment of a tax under this title and who neglects or refuses to pay the same after demand, shall be liable to a penalty in addition to the amount of the tax so neglected or refused to be paid, equal to five per centum of the amount of the tax so neglected or refused to be paid.

Section 1002 of the Internal Revenue Code provides that any person who is liable for the payment of a tax under this title and who neglects or refuses to pay the same after demand, shall be liable to a penalty in addition to the amount of the tax so neglected or refused to be paid, equal to five per centum of the amount of the tax so neglected or refused to be paid.

Section 1003 of the Internal Revenue Code provides that any person who is liable for the payment of a tax under this title and who neglects or refuses to pay the same after demand, shall be liable to a penalty in addition to the amount of the tax so neglected or refused to be paid, equal to five per centum of the amount of the tax so neglected or refused to be paid.

Section 1004 of the Internal Revenue Code provides that any person who is liable for the payment of a tax under this title and who neglects or refuses to pay the same after demand, shall be liable to a penalty in addition to the amount of the tax so neglected or refused to be paid, equal to five per centum of the amount of the tax so neglected or refused to be paid.

Section 1005 of the Internal Revenue Code provides that any person who is liable for the payment of a tax under this title and who neglects or refuses to pay the same after demand, shall be liable to a penalty in addition to the amount of the tax so neglected or refused to be paid, equal to five per centum of the amount of the tax so neglected or refused to be paid.

1001-1005

1001-1005

SECTION 1001 OF THE INTERNAL REVENUE CODE
AS AMENDED BY THE REVENUE ACT OF 1926

106.4 ק"ג

ש מ ר

מס' 12

חומר: 021700 ינו 68

הודפס: 031130

אל: המשרד ירושלים

מאת: ממישראל לונדון

ד ח ר

מבר מאור.

קבוצת הלייבור. לחשומת לבכם:

א. מד רולנדס ביקר גם אחרי מלחמת ששת הימים מעובדין הפעם בבניית

ירושלים והאוניברסיטה. ידידותי מאד וראוי ליחס.

ב. פגס שהיה בעבר דובר הלייבור בענייני הגנה מנקט הזדמנות

לשוחח על בעיות גיוס וטכניות אחרות של צה"ל. השתדלו בא.

עברג,

תפוצה: סוכל 3 סוכל מבר אורחים

תא/דר

A5

A6

A6

A5

